

Într-o bună zi, un lup care mâncase atât de mult, că nu-i mai era deloc foame, ce se gândi? Să facă o plimbare prin pădure. – După o masă bună, o plimbare bună!, își zise el. Și, dacă tot mă plimb, o să văd ce mai crede lumea despre mine.

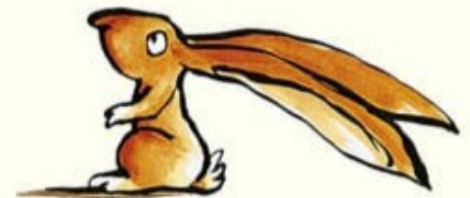

Și cum mergea el prin pădure, dădu peste un iepuraș drăgălaș.

– Salutare, Urechilă! Ia să-mi spui tu mie: cine e cel mai puternic de pe-aici?, întreabă lupul.

– Cel mai puternic sunteți dumneavoastră, Jupâne Lup. Fără nici o îndoială, fără nici o șovăială, bag lăbuța-n foc că e așa!, răspunse iepurele.

Foarte mândru de el, lupul își continuă plimbarea prin pădure.
– Mmm! Ce bine mă simt!, își spuse el, adulmecând miresmele de stejari și de ciuperci.

Și cum mergea el așa, se întâlnește cu Scufița Roșie.
– Culoarea asta îți vine de minune!
Ești așa de drăguță, că-mi lasă gura apă...
Ia spune-mi, căpșunico, cine e cel mai puternic
de pe-aici?, vru să știe lupul.
– Dumneavoastră, dumneavoastră! Fără
nici o îndoială, Domnule Lup! Jur pe roșu:
dumneavoastră sunteți cel mai puternic!,
răspunse fetița.

